

ved Udstykning eller Sammenlægning, være meget vanskeligt at faa „Værdien inden Baneanlægget“ rigtigt ansat, ja i visse Tilfælde praktisk umuligt. Naar saaledes en til Jernbaneskyld ansat Ejendom udstykes, maa „Værdien inden Baneanlægget“ — der, naar den første Gang er fastsat, maa behandles som en uforanderlig Størrelse — fordeles paa Ejendommens enkelte Dele. Dette vil imidlertid ofte være meget vanskeligt, idet Fordelingen maa ske efter Værdiforholdet mellem de enkelte Dele paa den Tid, den første Ansættelse fandt Sted, hvilket Forhold efter længere Tids Forløb vanskeligt eller slet ikke lader sig oplyse. Men endnu vanskeligere kan Vurderingsraadene blive stillet, naar der bliver Spørgsmaal om senere at inddrage under Ansættelserne til Jernbaneskyld Ejendomme, som ikke tidligere har været an-

sat til Jernbaneskyld, idet det da kan blive ganske umuligt for Vurderingsraadene at faa de Oplysninger, som vil være fornødne for dem for at skønne over disse Ejendommers „Værdi inden Baneanlægget“. Endelig har Bestemmelsen om 10 pCt.'s Fradraget vist sig at være en Kilde til Fejltagelser, idet det bl. a. ofte er hændet, at Bygninger, der ikke var til Stede, da Banens Anlæg blev paabegyndt, er bleven medregnet ved Beregningen af Fradraget.

Under disse Omstændigheder har man ment at burde fremsætte nærværende Lovforslag, der gaar ud paa at ophæve ovennævnte Bestemmelse, saaledes at Jernbaneskylden fra den 1. Januar 1920 at regne vil være at svare af den hele, vedkommende Ejendom ved paagældende Jernbaneanlæg tilførte Værdistigning.